

**Farnost Sedlice
v roce 2022**

ZÁKLADNÍ ÚDAJE O FARNOSTI

Římskokatolická farnost Sedlice patří do strakonického vikariátu v Českobudějovické diecézi. Do farnosti patří také obce přidružené do Sedlice: Důl, Holušice, Mužetice a Němčice. Dále Čekanice (osada města Blatná) a samostatná obec Škvořetice. Sedlické farní společenství se schází při nedělní mši v kostele sv. Jakuba Staršího. Tvoří ho přibližně 40 křesťanů všech generací.

DUCHOVNÍ

Administrátorem excurrento byl P. JLic. Mgr. Rudolf Maria Hušek, SChLJ, výpomocným duchovním P. Karel Vrba. Oba duchovní působili také ve farnostech Blatná, Černívsko, Kadov a Záboří. Ve stejných farnostech byl ustanoven ke službě trvalý jáhen František Jirsa.

Českobudějovickým biskupem byl Mons. ThDr. Vlastimil Kročil Ph.D., pomocným biskupem Pavel Posád. Vikářem strakonického vikariátu byl P. Roman Dvořák, farář strakonické farnosti.

BOHOSLUŽBY

Nedělní mše svatá byla v 9.45. Při nedělní mši sloužili u oltáře obvykle tři akolyté, Martin Čapek, David Maňhal a Pavel Polánka a ministranti bratři Joseph a Charlie Stone. Bohoslužby na varhany doprovázel Richard Semiginovský, v případě jeho nepřítomnosti František Hajdekr. Půl hodiny před každou mší svatou byla modlitba růžence, v postní době křížová cesta, v jejímž vedení se střídali akolyté.

ÚKLID KOSTELA

Úklid kostela a úprava květinové výzdoby se prováděly každý týden. Pravidelně se po měsíci ve službě střídaly čtyři dvojice žen (Ludmila Rodinová a Hana Maňhalová, Anna Šavrdová a Ilona Prexlová, Marcela Bolinová a Iveta Vágnerová, Miloslava a Kateřina Prexlovi).

O úklid a výzdobu kape Panny Marie Lurdské na hřbitově se staraly zejména Jiřina Prokopcová s dcerou Jitkou.

SPOLEČENSTVÍ DĚTÍ

Setkávání dětí pod vedením Ludmily a Františka Jirsových probíhalo v neděli dopoledne po mši svaté u Jirsů doma. První neděli v měsíci se děti většinou zúčastnili bohoslužby pro rodiny s dětmi ve Strakonících v kostele sv. Markéty.

NĚKTERÉ UDÁLOSTI ROKU 2022

PUTOVÁNÍ DO KOSTELA SV. JANA KŘTITELE

V sobotu 1. ledna v půl dvanácté vyšla od kostela skupinka poutníků. Šli jsme kolem rybníku Pila, přes Láz a Radomyšl ke kostelu sv. Jana Křtitele nad Radomyšlí. Počasí bylo nezvykle teplé a tak jsme se na několika místech museli projít blátivým terénem. Během pěší pouti jsme si uvědomili za co všechno musíme být vděční i to, že můžeme vstoupit do nového roku 2022 s nadějí a důvěrou. Ve dvě hodiny jsme se zúčastnili mše společně s pěšími poutníky ze Strakonic a s mnoha dalšími, kteří ze širokého okolí přijeli auty. Ten krátký čas prožitý v krásně opraveném a nově vybaveném kostele nás naplnil touhou přinášet lidem kolem nás pokoj a dobro.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA

V roce 2022 začala tříkrálová sbírka v sobotu 8. ledna v Holušicích, kde koledovaly tři místní děti. V neděli 9. ledna se koledníci shromáždili v kostele, kde jim na závěr mše P. Hušek požehnal a vyslal je do ulic. Sedm skupinek si rozdělilo Sedlce tak, aby se zastavily u každého domu, osmá koledovala v Mužeticích. Kromě nejmenších koledníků chodily děti od domu k domu dopoledne i odpoledne. Na závěr se všichni koledníci setkali v hasičské zbrojnici, kde pro ně čekalo bohaté občerstvení.

V Čekanicích organizovala sbírku stejně jako v minulosti paní Miloslava Hrubá, která také vedla jednu skupinku. V sobotu 8. ledna koledovaly ve dvou skupinkách čtyři místní děti: Anežka, Terežka, Martin a Natálka. Vypomohli jim dva spolužáci Natálky ze základní školy v Sedlici Ella a Marek. Vedoucím skupinky může být ten, komu je více než 15 let, a tak druhou skupinku vedl bývalý koledník ze Sedlice Zbyněk Hrdlička. Ke konci koledování začalo sněžit a nepříjemně foukat vítr, a tak byli všichni koledníci rádi, když mohli na závěr přijmout pozvání do místnosti obecního úřadu, kde na ně čekalo teplo z rozpálených kamen, čaj a sladké občerstvení.

Poděkování patří nejen všem dětem i doprovázejícím dospělým, ale především obyvatelům Sedlice za otevřená srdce a ochotu přispět na dobrou věc.

Finanční výsledky sbírky byly použity na nákup automobilu pro terénní služby Charity:

Sedlice, Holušice, Mužetice	46 944
Čekanice	3 663
Škvořetice	2 520
Farnost celkem	53 127

POSTNÍ DOBA

Jak překonat nemoc individualismu, soustředěnost na sebe? Jak začít budovat živé společenství v naší farnosti? Jedním z pokusů bylo i "TRIO" - návrh na prožití postního období, který byl další výzvou k setkávání.

"TRIO" znamená, že se tři lidé se domluví a každý týden na hodinu setkají na textem evangelia a slíbí si, že to, co se mezi nimi řekne, mezi nimi také zůstane. Před setkáním si každý samostatně text přečetl a sám si odpověděl na dané otázky. O svoje odpovědi se pak podělil při osobním setkání, které bylo založeno na metodě oceňujícího přístupu - reagujeme vždy jen pozitivně na to, co jiný řekl.

Bylo to docela jednoduché. Každý týden jenom jedna hodina přípravy doma a druhá hodina s dvěma přáteli při setkání.

Setkávali se jedna trojice mužů a jedna trojice žen.

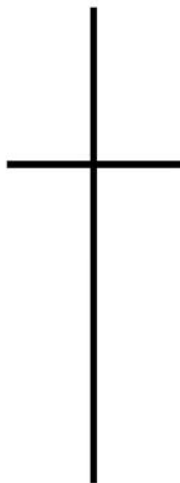
SYNODÁLNÍ SETKÁVÁNÍ

V říjnu 2021 zahájil papež František proces s tajemným názvem "Synoda o synodalitě". Proces se týká celé církve a tedy i naší farnosti. Slovo „synoda“ pochází z řečtiny a doslova znamená "společná cesta". Od prvních staletí se v církvi slovem „synoda“ označují shromáždění svolaná na různých úrovních: v rámci celosvětové církve, v diecézích i ve farnostech.

"Synodalita" v církvi znamená uskutečňování této společné cesty. Prakticky to znamená, že se křesťané nesetkávají jenom v kostele, ale i při jiných příležitostech, modlí se, vzájemně si naslouchají a pod vedením Ducha Svatého se snaží uskutečňovat poslání církve v místních podmínkách.

V naší farnosti je většina věřících zvyklá chodit do kostela a jinak se nesetkávají. Vznikla tedy jenom jedna skupinka, která se v lednu a únoru 2022 několikrát sešla nad papežem navrženými tématy. Zápisy ze setkání byly odeslány na diecézi a jsou k dispozici na webu farnosti.

*"Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme,
že spolu s ním budeme také žít".*

Řím. 6,8

Oznamujeme všem spolubratřím, přátelům, příbuzným a známým,
že Pánem života a smrti byl z tohoto světa povolán na věčnost

R. D. Jiří CIHELNA

Zemřel zaopatřen svatými svátostmi v pátek 4. března 2022 na faře v Mladé Vožici ve věku nedožitých 82 let.

Po svém vysvěcení na kněze 27. 6. 1965, působil krátce nejprve jako farní vikář v Blovicích a pak nastoupil na dva roky na vojenskou službu. Od 1. října 1967 působil jako farní vikář ve farnostech Šebířov, Smilovy Hory a Mladá Vožice. Od 1. října 1968 byl ustanoven v Chřešřovicích a Záhoří. Dále svoji kněžskou službu vykoval ve farnostech Pohorská Ves, Benešov nad Černou, Hamr, Lomnice nad Lužnicí, Novosedly nad Nežárkou.

Krátce působil jako děkan v Pacově a spravoval farnosti Velká Chyška, Pacov a Cetoraz. Dalšími farnostmi, kde působil byly Chelčice, Skočice, Vodňany, Záboří u Blatné, Sedlice, Radomyšl, Vrcholtovice. Od 1. července 2013 byl ustanoven jako výpomocný duchovní ve farnostech Mladá Vožice, Hlasivo, Nová Ves (u Mladé Vožice), Smilovy Hory a Šebířov.

Byl dlouholetým členem Díla Mariina - Hnutí fokoláře.

S našim drahým zesnulým se rozloučíme v sobotu 12. března 2022 při zádušní mši sv. v 10.00 hodin v kostele sv. Martina v Mladé Vožici.

Poté bude zesnulý převezen do Hartvíkova, kde bude uložen do rodinného hrobu na místním hřbitově, aby tam očekával slavné vzkříšení.

Biskupství českobudějovické, kněží a jáhni českobudějovické diecéze

Marie Cihelnová, sestra

P. JIŘÍ CIHELNA

V pátek 4. března 2022 zemřel zaopatřen svátostmi na faře v Mladé Vožici ve věku nedožitých 82 let P. Jiří Cihelna, který byl v letech 1998 až 2013 administrátorem v Sedlici, odkud spravoval také farnosti Záboří u Blatné a Radomyšl.

Při zádušní mši svaté v Mladé Vožici přednesl vzpomínku na zemřelého administrátor farnosti P. Jaroslav Karas:

Vážená zarmoucená rodino, otče biskupe, vážení spolubratři, vážení přítomní, sestry a bratři.

„Jestliže jsme spolu s Kristem zemřeli, věříme, že spolu s ním budeme také žít“. (Řím. 6,8). Tento verš z listu sv. apoštola Pavla Římanům je veršem, který si zemřelý bratr Jiří rád připomínal. Je součástí listu Římanům a byl napsán kolem roku 58 v Korintu. List zaměřuje pozornost čtenáře na nauku o ospravedlnění. Novým učením apoštola sv. Pavla je nauka o tom, že člověk dochází k ospravedlnění na základě víry v Krista a ne na základě zachování starozákonních předpisů.

Jiří, se kterým se dnes loučíme, patřil k věrným, poctivým a spolehlivým kněžím. Pohodlí kněžského domova vyměnil za nepohodlí života na faře a tuto službu vrchovatě naplňoval. Rád prožíval své kněžství ve společenství kněží a někdy je navštěvoval. Ještě 22. února se zúčastnil vikariátní konference v Táboře. Po cestě, která je několik set metrů od parkoviště ke kostelu, si stěžoval na dýchání a několikrát proto zastavil. Na popeleční středu stál u oltáře, a tak jako ostatní věřící pokorně přijal popelec. Ve čtvrtek přišel pozdravit modlitební skupinu na faře. Následující den po obědě si ho Pán dárce života povolal k sobě. Na večerní mši svatou nedorazil. Odešel v klidu a pokoji ve spánku.

P. Jiří se přiblížil k hranici smrti po úrazu v době, kdy působil ve farnosti Pacov. Po automobilové nehodě zůstal víc než půl roku v komatu. V té době ho navštěvovala řada lidí včetně kněží. Na jedné návštěvě se společně modlili za jeho uzdravení. Zlom v uzdravení nastal po jedné z modliteb, kdy ho bratři omyli lurdskou vodou a dali mu napít. Po jeho úplném uzdravení se vrátil do služby, kterou vykonával až do své smrti. Velkou vášní a radostí byla pro P. Jiřího liturgie a knihy. Druhý Vatikánský koncil se v jedné z definic o kněžství vyjadřuje takto. „Liturgie je výkon Kristova kněžství.“ Je to tedy Kristus, který vede kněze při svátostných úkonech. P. Jiří sloužil ve farnostech velmi

obětavě a vždy na něho bylo spolehnutí. O jeho nadání svědčí skutečnost, že se modlil latinský breviář a v době vrcholu své kněžské služby byl schopen se latinsky i domluvit. Na jeho stole zůstal otevřený breviář. Rád bych mu za jeho dlouholetou službu ve farnostech Mladá Vožice, Smilovy Hory, Hlasivo, Nová Ves, Šebířov a Vrcholtovice poděkoval. Kéž ho Pán odmění za jeho věrnou službu a kéž P. Jiří slaví „Věčné velikonoce“ v Božím království.

VELKOPÁTEČNÍ KŘÍŽOVÁ CESTA

Několik sedlických farníků se zúčastnilo na Velký pátek 15. dubna v 6 hodin ráno křížové cesty v Radomyšli. Křížovou cestu tvoří kamenné kapličky s dětskými malbami jednotlivých zastavení. Vede od kostela sv. Martina nahoru ke kostelu sv. Jana Křtitele, ve kterém proběhla závěrečná modlitba. Vychází se za tmy a při stoupání jsme mohli pozorovat pomalu vycházející slunce. Při každém zastavení jsme si připomněli konkrétní událost z války na Ukrajině. Text křížové cesty připravili Renáta Turková a František Jirsa.

VELIKONOČNÍ VIGILIE

Na Bílou sobotu při vigílii byli pokřtěni dva dospělí: Ivana Eignerová a její syn Josef, který žije ve Strakonících.

ŽEHNÁNÍ SAKRÁLNÍCH STAVEB VE ŠKVOŘETICÍCH

V sobotu 7. května odpoledne vyšlo ze škvořetické návsi procesí k božím mukám, které jsou na konci obce nad silnicí do Sedlice. Průvod doprovázel zpěvem chrámový sbor svatého Martina z Radomyšle pod vedením Richarda Semiginovského a dechová hudba J. Hruběše ze Strakoníc. V čele průvodu šel také starosta Jaroslav Chlanda, dobrovolní hasiči nesli prapor Škvořetic a muži v historických vojenských uniformách. Boží muka byla nově opravena zásluhou spolku včelařů a do výklenku byl umístěno obrázek sv. Ambrože, patrona včelařů. Pan Vladimír Červenka promluvil o historii této sakrální památky a poté ji P. Rudolf Hušek požehnal. Procesí se pak vrátilo do centra obce, kde byla požehnána opravená kaple Nejsvětější Trojice.

NOC KOSTELŮ V SEDLICI

Noc kostelů již několikátým rokem obohacuje kulturní program města Sedlice a získává si stále více a více příznivců. Ročník 2022 se uskutečnil v pátek 10. června od 19 hodin. Tématy podvečera byly varhany, výstava liturgických textilií a ochutnávka mešního vína.

Zajímavou přednášku o historii varhan měl Richard Semiginovský, varhaník, zpěvák, režisér a vedoucí ochotnického souboru v Radomyšli. Během svého povídání vysvětlil, jak se na nástroj vlastně hraje, z čeho se skládá, jaké tóny je možné vykouzlit. Vše doprovodil ukázkami hry a nakonec jsme vyslechli krátký koncert Sboru svatého Martina z Radomyšle, který Richard vede.

V hlavním prostoru kostela se uskutečnila výstava liturgických oděvů. K vidění byly ornáty, štoly, rochety i další liturgická roucha. Návštěvníci mohli obdivovat jemnou práci a překrásné zdobení.

Dalším bodem programu byla ochutnávka mešního vína. V nabídce byla vína z České republiky a z Rakouska. Z připraveného kvizu jsme se dozvěděli, že u nás jsou v současné době pouze dvě vinařství, která se mohou pochlubit výrobou mešního vína. To totiž musí splňovat velmi přísné požadavky, nesmí se doslazovat ani chemicky ošetřovat a výrobce navíc musí získat souhlas církve. K ochutnávce vín byly nabízeny i domácí koláče.

NOC KOSTELŮ VE ŠKVOŘETICÍCH

Ve Škvořeticích se konala Noc kostelů poprvé. Pořadatelé proto zajistili důkladnou propagaci. Již od března bylo oznámené na webu Noci kostelů, pozvánka byla v Blatenských listech, v Sedlici na náměstí v nástěnce, v Blatné na dveřích několika obchodů.

Nejprve jsme navštívili kapli Panny Marie Bolestné. Již cestou jsme si všimli směrovek v červených a žlutých barvách Noci kostelů. Kaple byla osvětlena zvenku i zevnitř, u vchodu se nám dostalo pěkného přivítání, uvnitř zněla hudba, v kapli byla výstava historických fotografií a pohlednic. K dispozici byla "pamětní kniha", kam jsme mohli zapsat své dojmy. Mohli jsme si vzít barevně vytištěnou brožurku o obou škvořetických kaplích. Autoři Čestmír Cimler a Vladimír Červenka podrobně popisují historii kaple, její architekturu a současné vybavení a také připomínají osobnost Františka Jirkůva, který založil a řídil stavbu kaple Panny Marie Bolestné. Texty jsou doplněny mnoha obrázky.

Stejně tak proběhla návštěva v kapli Nejsvětější Trojice na návsi, kde byla letos dokončena důkladná oprava exteriéru i interiéru včetně vybavení. Pořadatelé nás informovali, že autoři hudby, která v kaplích zněla, jsou Adam Michna z Otradovic, Bohuslav Matěj Černohorský a Jan Dismas Zelenka. V kapli nás zaujalo háčkované červené srdce umístěné ve svatostánku krásně opraveného oltáře.

Ze Škvořetic jsme už skoro za tmy popojeli do Pacelic. Pod Křesovcem bylo připravené parkoviště - velká vysekaná plocha označená výraznou směrovkou. Z parkoviště až ke kostelíku byla cesta lemována po obou stranách svíčkami.

Na Křesovci byla výstava historických fotografií a dokumentů instalována na provazech napjatých mezi stromy. Prohlíželi jsme si ji ve světle mobilů. Zevnitř kostela Proměnění Páně zněla hudba, ale dovnitř bylo možné pouze nahlédnout skrze mříž u vchodu. K dispozici byla brožurka o kostele od výše uvedených autorů.

POUTNÍ SLAVNOST

V neděli 31. července dopoledne byla slavnostní mše svatá, odpoledne byl kostel otevřen od 14 do 16.30 hodin. Návštěvníci mohli shlédnout výstavu liturgických oděvů (stejnou jako při Noci kostelů), poslechnout si komentář k výstavě a komentovanou prohlídku kostela, kterou je provedl David Maňhal.

KRAJKÁŘSKÉ SLAVNOSTI

V sobotu 6. srpna se v Sedlici konal již šestý ročník Krajkářských slavností, které pořádalo město Sedlice spolu se Sedlickou krajkou. Součástí slavností byla i výstava v kostele a na faře.

V kostele byly vystaveny krajky s vánoční tematikou. Vystavené práce, byly jak od jihočeských, tak od hornofalckých krajkářek, se kterými sedlické krajkářky dlouhodobě spolupracují a kde výroba krajek má také svou tradici. Výstavu doprovázelo hudební kvarteto

AJAN a v jejich podání jste mohli slyšet zvuky lesních rohů a trubky - vánoční melodie a lidové koledy, které se vznášely v majestátních prostorách kostela a navozovaly vánoční atmosféru.

Na faře byla vystaveny ukázky rukodělných technik pod názvem „100 a jedna krajková variace“. Mohli jsme zde vidět krajkou háčkovanou, pletenou, vyšívanou, síťovanou, paličkovanou... a nesměly ani chybět pomůcky na výrobu těchto různých typů krajek. Pro zajímavost byly také vystaveny největší a nejmenší herdulky s podtextem „herdulka, jakou svět neviděl...“.

RŮŽENEC ZA MARTINA

V letních měsících lékaři diagnostikovali onkologické onemocnění našemu ministrantovi Martínovi, který další měsíce prožíval většinou v pražské motolské nemocnici s občasnými návštěvami doma. Od srpna jsme se začali scházet každý týden ve čtvrtek v podvečer v kostele a modlili jsme se růžencem za jeho uzdravení. Setkávání jsme přerušili před Vánoci s úmyslem pokračovat v roce 2023.

STÉ NAROZENINY PANÍ RŮŽENY ŠAVRDOVÉ

Paní Růžena Šavrdová, nejstarší občanka Sedlice, se dožila sta let 25. srpna. Následující neděli poděkovala za dlouhý život společně s celou rodinou při mši svaté.

Narodila se v Lázu jako Růžena Rabová a prožila zde celé dětství. V červenci 1946 si vzala pana Miroslava Šavrdu a přestěhovala se za ním do Sedlice. Společně vychovali dvě děti, syna Miroslava a dceru Marii. Od března 1996 je vdovou. Je také milovanou čtyřnásobnou babičkou a desetinásobnou prababičkou.

Paní Šavrdová je stále velmi aktivní. Ráda čte. Každý den si projde dvůr, zajímá se o chov slepic a o zahrádku. Krátce vzpomínala na své dětství a rodinu a také

na to, jak vypadá její všední den.

Bylo nás deset sourozenců. Bydleli jsme v Lázu. Měli jsme se všichni rádi. Tatínek s maminkou věřili v Boha a každý den jsme se modlili. Byli jsme katolická rodina. Tolik dětí tenkrát bylo běžné. V Lázu byla rodina a ti měli dětí ještě víc. Jeden bratr byl v klášteře, to byl ten nestarší. Působil ve Lnářích. Nejvíc jsem se kamarádila s mladší sestrou Boženkou, ale ta už je mrtvá. Vdala se do Štěkně a je tam pochovaná. Měli jsme hodně dobytka a já chodila pást. Byl tam rybník a kolem tráva, páslo nás tam tenkrát hodně. Chodili jsme pást hovězí dobytek a taky husy. Dobytka jsem se nikdy nebála, byla jsem na něj zvyklá od mala.

Do obecné školy jsem chodila do Radomyšle a pak do měšťanky do Sedlice. Chodili jsme už do nové školy. Vychovával nás tady kněz, jmenoval se Kolařík. Byl to nadaný člověk, letopočty mu padaly z úst, všechny je uměl. Ten měl takovou paměť. Abych si to jméno zapamatovala, tak jsem si to poznamenala do kalendáře. Mě učil ve škole a naše děti také křtil. Byl opravdu moc nadaný. Pamatuju si, že šel jednou ze Škvořetic ze školy a řekl mi, že jsem hezká.

Jako děti jsme chodily na mši každou neděli. K Martinu do Radomyšle nebo na velkou mši do Sedlice. V Radomyšli nahoře byly mše jen někdy. V Sedlici

byla malá a velká mše, druhá byla velká. Z Lázu do Sedlice je to kousek, byla jsem mladá. Chodily jsme se sestrou pěkně přistrojené. Bratr dělal ve Strakonících a dbal na to, abychom chodily pěkně přistrojené.

Manžela jsem měla moc hodného. Nikdy jsme se nehádali. Brali jsme se v kostele u svatého Martina v Radomyšli.

Každý sen se modlím k Božímu milosrdenství, Panně Marii ustavičné pomoci a Ukřižování Pána Ježíše Krista. To jsme jednou byli na Svaté Hoře, přišel tam kněz a dal nám tyhle knížičky. Než se pomodlím tohle všechno a růženec, tak mám co dělat celý den, je toho dost. Zním to už z paměti, ale někdy se musím podívat, jestli si to říkám správně. Ty knížičky mám už ošoupané, jak je čtu každý den. Tohle se modlím už dlouho, dokonce jsem si napsala od kdy, je to 15. 4. 2001. Ale začala jsem ještě dřív. To jen mě napadlo, že si napíšu, od kdy se tak modlím, abych to nezapomněla.

Pravidelně se dívám v televizi na mši svatou. Jednou za měsíc za mou přijede pan farář, já se vyzpovídám a dostanu svaté přijímání. Ten se jmenuje Rudolf Hušek, ale to mám také napsané, abych to nezapomněla.

ADVENTNÍ KONCERT NA TŘETÍ POKUS

Krátce po začátku adventu v pátek 2. prosince se konal v kostele koncert s názvem "Poslán je od Boha anděl..." a netradičním obsazením: loutna a akordeon. Koncert se měl uskutečnit již v adventu roku 2020 a pak opět v roce 2021, ale vzhledem k proti-covidovým opatřením to nebylo možné a dočkali jsme až letos, na třetí dohodnutý termín.

Na akordeon hrála Jitka Bašťová a jak nám v průběhu koncertu vysvětlila, jedná se o speciální koncertní akordeon, který je cenou srovnatelný s novým automobilem střední třídy. Druhý účinkující Jindřich Macek vystřídal během koncertu několik louten.

Program koncertu byl koncipován přímo pro liturgické období adventu. Zazněly skladby G. F. Händela, A. Michny z Otradovic a dalších i méně známých autorů. Část skladeb byla sólových pro akordeon a loutnu, několik písní bylo upraveno pro dva uvedené nástroje.

Všichni návštěvníci koncertu prožili hodinu s povznášející hudbou v krásném prostoru našeho kostela a odcházeli do adventní doby naplnění klidem a radostným očekáváním vánočního času.

BETLÉMSKÉ SVĚTLO

O štědrovečerním dni od 14 do 15 hodin bylo v kostele k dispozici betlémské světlo. V České republice se tato tradice dodržuje již 30 let. Světlo k nám putuje přímo z místa narození Ježíše - z Betléma, o jeho přepravu se starají skauti. Letecky se transportuje z Izraele do Vídně, odtud vlakem do Brna a z Brna opět vlakem do celého Česka. Na předvánoční víkend je připraven podrobný rozpis: kterými vlaky skauti Betlémské světlo povevou a ve kterých stanicích bude možné světlo u vlaku vyzvednout. Naše světlo vyzvedl z vlaku Jan Valášek z Blatné, odkud poslední část cesty putovalo autem do Sedlice. Mnoho lidí všech věkových kategorií využilo na Štědrý den příležitost zajít do kostela, na chvíli se zastavit u jesliček a přinést si do svých domovů symbol míru a vánočního pokoje.

VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ

Již podruhé kostel rozezněl vánočními tóny kytary a houslí. Krásný zážitek plný něhy, klidu a lásky již podruhé připravilo duo Antonín Knížek a Anička Šavrdová. Po loňské premiéře, která dopadla na jedničku, byli všichni přítomní v očekávání dalšího báječného večera. A že se povedl! Vánoční zpívání, jak jej oba skromně nazývají, proběhlo ve čtvrtek 29. prosince od 18 hodin. Šikovné prsty rozeznávaly housle i kytaru a doprovodný zpěv celou atmosféru ještě umocnil. A co se hrálo? Skladba Mě sílu dáš od Josefa Vágnera, dvě písně od Nezmarů Růže a Hej člověče boží, Modlitba od Hany a Petra Ulrychových, píseň Do kostela od Honzy Nedvěda a mnoho dalšího. Když zněly tóny Půlnoční (Václav Neckář) zpívali i mnozí přítomní. Za skvělé výkony byli muzikanti oceněni velkým potleskem. Už teď se všichni těšíme na příští pokračování.

FARNOST SEDLICE V ROCE 2022

Texty Ludmila a František Jirsovi a redakčně krácené články Kateřiny Brabcové, Hany Hrdličkové a P. Jaroslava Karase

Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.